

РЕШЕНИЕ

№ 2446

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ Гражданско дело № 20221110166499 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски за отмяна на уволнението, извършено със Заповед № Т-1447 от 03.11.2022 г. на министъра на външните работи по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност и по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на обезщетение за оставане без работа вследствие на уволнението в размер 14113,98 лв. за периода от 03.11.2022 г. до 03.05.2023 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.12.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищцата твърди, че е незаконосъобразно уволнена, тъй като правоотношението, по силата на което заемала длъжността „главен специалист“ в Дирекция „Близък изток и Африка“, Отдел „Африка“ е прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ - поради определяне на длъжността за заемане от държавен служител. Сочи, че не са били налице предпоставките за уволнението, тъй като новата длъжност не е включена в поименното щатно разписание на ответника, освен това при съпоставяне на функциите на длъжностите „главен експерт“ и „главен специалист“ се установяват съществени разлики. Твърди, че според чл. 3, ал. 4, т. 2 от Наредбата за прилагане на новия Класификатор за длъжностите в администрацията е предвидено, че от държавни служители се заемат експертни длъжности с аналитични или контролни функции, каквито не били включени в характеристиката на заеманата от нея стара длъжност „главен специалист“. Твърди, че заеманата от нея длъжност била със спомагателни функции, а не експертна, поради което уволнението е незаконно на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 от КТ защото заеманата от нея длъжност не е трансформирана, а се касае до трансформация на длъжностите със заличаване на основаните трудови функции

на старата, т.е. – хипотеза на реално съкращаване в щата по смисъла на чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, което е прикрито. При тези твърдения претендира за отмяна на уволнението и възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност. Сочи, че е останала без работа след уволнението, поради което претендира осъждане на ответника да заплати обезщетение вследствие на незаконното уволнение за периода от шест месеца, считано от 03.11.2022 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от дата на подаване на исковата молба в съда – 05.12.2022 г. до окончателното изплащане на вземането. Претендира разноски.

Ответникът Министерство на външните работи оспорва исковете, както излага доводи, че правото да прекрати трудовото правоотношение на посоченото основание е законосъобразно упражнено, тъй като предпоставките по чл. 325, ал. 1, т. 12 от КТ са налице. Оспорва по основание и размер иска по чл. 344, т. 3 от КТ, като твърди, че последното получено трудово възнаграждение от ищцата е в по-нисък от посочени в исковата молба размер. Прави искане претенциите да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

С доклада по делото, неоспорен от страните, съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК обстоятелствата, че: 1/ между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е заемала длъжността „главен специалист“ в Дирекция „Близък изток и Африка“, Отдел „Африка“; 2/ същото е прекратено със Заповед № Т-1447 от 03.11.2022 г. на Министъра на външните работи, която е връчена на ищцата на 03.11.2022 г.

С протоколно определение от 09.10.2023 г. е допуснато изменение на иска с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на обезщетение за оставане без работа вследствие на уволнението за периода от 03.11.2022 г. до 03.05.2023 г., като размерът на претенцията е увеличен от 14113,98 лв. на 18228,18 лв.

Съдът, след като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 ГПК и чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Софийският районен съд е сезиран с обективно, кумулативно съединени искиве съответно с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. Чл. 225, ал. 1 КТ

По силата на трудов договор № Т-363/29.03.2016 г. и допълнителни споразумения към него № Т-1175/24.10.2016 г., № Т-1205/10.11.2016 г., № Т-1568/07.04.2017 г., Т-736/23.04.2018 г., Т-1015/14.03.2019 г., Т-1308/15.03.2019 г., ищцата е работела при ответника, като е заемала длъжността "главен специалист" в Отдел „Африка“, Дирекция "Близък изток и Африка".

Трудовият договор е сключен за неопределено време.

Със заповед № Т-1447/03.11.2022 г. на министъра на външните работи на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ вр. с одобрена от министъра на външните работи докладна

записка № ЧР-33-00-580/31.10.2022 г., е прекратено трудовото правоотношение на ищцата, считано от 03.11.2022 г.

Като причина за прекратяването на трудовия договор е посочено, че длъжността е определена за заемане от държавен служител.

По делото е представена длъжностна характеристика за заеманата от ищцата длъжност "главен специалист", в Отдел "Африка", Дирекция "Близък изток и Африка" /л.62-64/. Като основна цел на длъжността е посочено, че подпомага технически осъществяването на задачите и спомага за оперативната комуникация на дирекцията.

Дейността на служителите, заемащи длъжността, се изразява в подпомагане на ръководните и експертните длъжности в разработването на основни проблеми, свързани с набирането и систематизирането на информация за тях. Служителят получава, разпределя, съхранява и предоставя на служителите в дирекцията необходимата информация, касаеща изпълнението на поставените задачи.

Основните задължения на длъжността са:

Ежедневно да: осъществява електронните, телефонни и факсови комуникации на директора на дирекцията; получава, завежда, разпределя и изпраща открити грами и другата открита информация; оформя, завежда, изпраща и получава кореспонденцията на дирекцията; фотокопира материалите и преписките за отделните адресати съгласно резолюциите на ръководството; контролира придвижването на документите в дирекцията съгласно писмените указания на директора, като следи за спазването на сроковете; подпомага протоколните функции на директора и служителите в дирекцията, урежда срещи с представителите на чужди посолства; контролира снабдяването и изразходването на канцеларските материали. При необходимост: по указание на ръководството на дирекцията участва в планирането, подготовката и осъществяването на посещения на делегации у нас и в чужбина; присъства с директора на дирекцията, а при необходимост и с ръководството на министерството, на срещи с посланиците и други представители на наблюдаваните страни, като изготвя опорни точки, справочни материали и паметни бележки; своевременно изготвя и представя на ръководството на дирекцията проекти за оценка на планове и отчетите на дейността на посолствата на Република България в наблюдаваните страни; следи постъпващата от българските задгранични представителства и компетентните институции информация и актуализира справките и проблемните досиета за наблюдаваните страни; изготвя проекти за поздравителни, благодарствени и съболезнователни телеграми, послания и официални покани на различно държавно и правителствено ниво с наблюдаваните страни; работи по осъществяването на процедурите по назначаване и прекратяване на функциите на нещатни консулски длъжностни лица на Република България в наблюдаваните страни и техни у нас. Съгласно длъжностната характеристика изискванията за заемане на длъжността „главен специалист“ са: средно образование с общообразователна насоченост, 2 години професионален опит, ползване на най-малко един чужд език.

Със заповед № ЧР-95-00-552/03.11.2022 г. на министъра на външните работи /л. 61/ на основание чл. 43, ал. 1 и ал. 3 Закон за дипломатическата служба, чл. 5, ал. 3 от УП на МВнР и във връзка с докладна записка № ЧР-33-00-580/31.10.2022 г. е наредено една щатна бройка на длъжност "главен специалист" в Отдел "Африка", Дирекция "Близък Изток и Африка", да се трансформира в „главен експерт“, считано от датата на издаване на заповедта.

Видно от длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ в отдел „Африка“, Дирекция „Близък Изток и Африка“ /л. 65-67/ основаната цел на длъжността е да подпомага директора на дирекция „Близък Изток и Африка“ и началника на отдел „Африка“ при осъществяване на техните правомощия в разработването и провеждането на политиката на Република България в политическата, икономическата и културната област между Република България и наблюдаваната група страни от региона на Африка.

Дейността на служителите, заемащи длъжността, е от областта на организирането на цялата дейност, свързана с наблюдаваните страни, регионални и други процеси, в т.ч. осъществяване на контакти с останалите структурни звена в МВнР и други ведомства по указание на директора и началните на отдела.

Ежедневните преки задължения, характерни за длъжността, са изготвяне на официална кореспонденция с други ведомства и институции, с посолствата на Република България в чужбина и чуждите у нас.

Преките задължения за длъжността при необходимост включват изготвяне преводи от и на английски и български език; изготвяне и актуализиране на справки от разнороден характер; присъствие на срещи с посланици на чуждите ДП в София и изготвяне на паметни бележки по указания на директора на дирекцията; подпомагане на осигуряването на техническата, комуникационната и административната дейност на дирекцията; изготвяне на проекти за поздравителни, благодарствени и съболезнователни телеграми, послания и официални покани на различно държавно и правителствено ниво с наблюдаваните страни; своевременно изготвяне и представяне на ръководството на дирекцията на проекти за оценка на плановете и отчетите на дейността на посолствата на Република България в наблюдавания регион; следене на информацията, постъпваща от българските посолства в наблюдавания регион, постоянните представителства на Република България и съответните работни групи към Съвета на ЕС, и актуализира справочния и информационния фонд за наблюдаваните страни; поддържане на актуализирана справка за постъпилите от наблюдаваните посолства информационни и справочни материали; изготвяне по указание на ръководството на дирекцията на становища по текущи въпроси на двустранните отношения или по проблеми, касаещи дейността на българските посолства в съответните страни; отговорност за кореспонденцията с посолствата на Република България в наблюдаваните страни; осъществяване на оперативните контакти с акредитираните в Република България дипломатически представителства на държавите, за които отговаря.

Изискванията за заемане на длъжността включват притежаването на минимална образователна степен магистър от професионална област „политически науки,

международни отношения, публична администрация“; минимален 3-годишен професионален опит; владеене на най малко един чужд език, официален за ООН, или процедурен, използван от ЕК. Изисква се още компютърна грамотност, както и притежаване на разрешение за достъп до съответно ниво на национална или чуждестранна класифицирана информация, съгласно вътрешните заповеди на министъра. Налице е и допълнително изискване, носещо предимство – опит за работа със страни от региона на дирекция „БИА“.

Видно от длъжностно разписание в сила от 09.06.2022 г. /л. 57-60/ в отдел „Африка“, дирекция „Близък Изток и Африка“, има предвиден щат за 6 служители – 5 по служебно правоотношение /началник на отдел, старши дипломатически служител – I степен, дипломатически служител – I степен, дипломатически служител IV степен, държавен експерт/ и 1 по трудово правоотношение /главен специалист/.

Видно от извлечение от длъжностно разписание в сила от 03.11.2022 г. /л. 118/ в отдел „Африка“, дирекция „Близък Изток и Африка“, има предвиден щат за 6 служители, като всички длъжности са определени за заемане по служебно правоотношение – началник на отдел, дипломатически служител I степен, дипломатически служител IV степен, държавен експерт, главен експерт /2 щ.бр./

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е предявен в срока по чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ, изхожда от легитимирана страна, като същият е процесуално допустим. Разгледан по същество, искът е основателен.

Липсва спор между страните, че ищцата е работила по трудов договор при ответника, като е заемала длъжността "главен специалист", Отдел "Африка", Дирекция "Близък Изток и Африка".

С оспорената заповед работодателят е упражнил правото си едностранно да прекрати трудовото правоотношение на ищцата на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ – поради определяне на длъжността за заемане по служебно правоотношение.

Съгласно трайната и непротиворечива съдебна практика, която е съобразена от решаващия съд, обективизирана в решение № 80 от 03.04.2015 г. по гр. д. № 4358/2014 г. на ВКС, ГК, IV ГО; решение № 88 от 22.04.2018 г. по гр. д. № 4574/2015 г. на ВКС, ГК, IV ГО и др., в хипотезата на чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ единствената предпоставка за законно упражняване правото на уволнение на работодателя е длъжността да е определена за заемане по служебно правоотношение. При уволнение на посоченото основание е без правно значение дали наименованието на длъжността е променено или е трансформирана в друга, както и дали уволненият служител отговаря на изискванията за заемане на длъжността по служебно правоотношение.

В разглеждания случай се установи, че към момента на уволнението на ищцата е налице надлежно взето решение от работодателя, с което длъжността на жалбоподателката е

определена за заемане по служебно правоотношение. За законността на уволнението не е необходимо на служителя да се връчи заповедта на работодателя, с която длъжността се определя за заемане по служебно правоотношение.

Неотносими са доводите на ищцата, развити по повод пороци при определянето на длъжността ѝ за заемане по служебно правоотношение, във връзка с липсата на връзка между мотивната част и доспозитива на докладна записка Рег. № ЧР-33-00-580/31.10.2022 г. /л. 56/, която докладна записка е послужила като основание за издаване на заповед № ЧР-95-00-552/03.11.2022 г. на министъра на външните работи /л. 61/. От една страна, докладната записка аргументира необходимостта от “реорганизация на човешките ресурси в отдел „Африка“ с цел ефективно изпълнение на поставените задачи и постигането на целите и резултатите по външнополитическите приоритети на страната“, т.е. налице е обосноваване на предложението, макар и в бланкетен вид. От друга страна, докладната записка няма характера на индивидуален административен акт и не подлежи на контрол – нито пряк, нито косвен, поради което и твърдените пороци са неотносими към предмета на делото.

Ищцата поддържа, че е налице съкращаване на щата. Макар в новото щатно разписание заеманата от ищцата длъжност да не съществува, правно релевантно е обстоятелството, че на основание заповед № ЧР-95-00-552/03.11.2022 г. на министъра на външните работи на нейно място е предвидена длъжността "главен експерт". С оглед на това възражението на ищцата е неоснователно.

Съгласно разясненията, дадени с решение № 6 от 16.03.2020 г. по гр. д. № 2592/2019 г. на ВКС, ГК, III ГО, при определяне на длъжността за заемане от държавен служител тя не се съкращава. Независимо дали при трансформацията на длъжността (при определянето и за заемане по служебно правоотношение), са запазени всички основни трудови функции; дали част от тях са премахнати или са прибавени нови, длъжността не е съкратена, а е променен реда, по който ще се регулират отношенията при предоставянето на работната сила. В този случай работодателят може да упражни потестативното си право да прекрати трудовото правоотношение със заемащия длъжността, без да е ограничен от задълженията, възникващи при предварителна закрила по чл. 333 КТ или тези за извършване на подбор по чл. 329, ал. 1 КТ.

В исковата молба се поддържа доводът, че длъжността "главен експерт" съществено се различава от заеманата от нея длъжност "главен специалист", като решаващият съд следва да извърши съпоставка на двете длъжности.

Макар в хипотезата на чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ единствената предпоставка за законно упражняване правото на уволнение на работодателя е длъжността да е определена за заемане от държавен служител, то във всички случаи уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ ще бъде налице, когато длъжността, заемана досега по трудово правоотношение и за която е предвидено да бъде заета по служебно такова, запазва основните си, характеризиращи я трудови функции. Без значение е обстоятелството дали заеманата по служебно правоотношение длъжност получава нови и губи част от старите си функции. Правно релевантно е обстоятелството дали същата като съвкупност от трудови

функции не е премахната, а само е трансформирана от "главен специалист" в "главен експерт" посредством запазване или чрез промяна на част от функциите, добавяне на нови. В тази насока е трайната съдебна практика, обективизирана в решение № 118 от 23.03.2015 г. по гр. д. № 281/2014 г., на ВКС, ГК, IV ГО; решение № 182 от 13.06.2014 г. по гр. д. № 479/2014 г., на ВКС, ГК, IV ГО; решение № 116 от 20.03.2015 г. по гр. д. № 1473/2014 г., на ВКС, ГК, IV ГО; решение № 231 от 12.06.2013 г. по гр. д. № 1353/2013 г., на ВКС, ГК, IV ГО; решение № 137 от 17.04.2015 г. по гр. д. № 7170/2014 г., на ВКС, ГК, IV ГО и редица други.

Запазването на основните, характеризиращите функции на заеманата от ищцата длъжност спрямо определената за заемане по служебно правоотношение е факт, който подлежи на доказване. За установяването му доказателствена тежест носи ответникът.

Следва да се установи, дали са осъществени предпоставките на уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ, а именно – определяне на длъжността за заемане от държавен служител, или е налице съкращаване на длъжността, заемана от ищеца, и откриване на нова длъжност с различни трудови функции.

Съгласно приложените по делото длъжностни характеристики за длъжността "главен специалист", заемана до 03.11.2022 г. по трудово правоотношение, и длъжността "главен експерт", предвидена за заемане след 03.11.2023 г. по служебно правоотношение, се установява, че двете длъжности се намират на едно и също място в структурата на организацията на работодателя, което обаче се явява единственото им сходство.

Внимателната съпоставка на двете длъжностни характеристики /за длъжността „главен специалист“ и за длъжността „главен експерт“/ разкрива съществени качествени различия както между целите, областите на дейност и задълженията на заемащите ги служители, така и между изискванията за заемането на посочените длъжности.

Основната цел на длъжността "главен специалист" е свързана с техническото подпомагане на дейността на ръководителя на звеното. Този извод косвено се подкрепя и от изложеното в докладна записка от 30.03.2017 г. /л. 46/, от която е видно, че в отдела служителката е изпълнявала „функциите на деловодител“. Макар след посочената докладна записка Н. двукратно да е била повишавана /от „специалист“ в „старши специалист“ и от „старши специалист“ в „главен специалист“/, то анализът на преките задължения за длъжността „главен специалист“, заемана от ищцата преди уволнението, разкрива, че по своето естество функциите на служителката са били тъкмо деловодни и секретарски – осъществяване на комуникацията на директора на дирекцията; фотокопиране; оформяне, завеждане и изпращане на кореспонденция и грами; осъществяване документооборотни функции; контрол на снабдяването и изразходването на канцеларски материали; актуализиране на справки и досиета. Преките задължения в своята съвкупност навеждат на извод, че длъжността има технически характер, който извод се подкрепя и от прегледа на изискванията за заемане на длъжността, които изисквания са базови, без да налагат тесен профил, на който служителят да отговаря.

Напротив, при изследване на длъжностната характеристика за длъжността „главен експерт“ се установява, че основната цел на длъжността е качествено различна – тя е свързана с подпомагането на разработването и провеждането на политиката на Република България в политическата, икономическата и културната област между Република България и наблюдаваната група страни от региона на Африка, т.е. основаната цел предполага изпълнение на експертни и аналитични задачи от служителя. Действително, има и задачи, по които двете длъжности разкриват сходство, но те не са от естество да променят единствения обосновано възможен извод за съществена разлика в съдържанието на двете длъжности. Съпоставката, оформена таблично в отговора на исковата молба, е подвеждаща, тъй като, от една страна, не държи сметка за начина, по който задачите за двете длъжности са йерархизирани в двете длъжностни характеристики, а от друга страна – игнорира отликите, които ярко доминират.

В длъжностната характеристика за длъжността „главен специалист“ в първите 8 точки са посочени ежедневните преки задължения на служителя – тези задължения изобщо не са характерни за длъжността „главен експерт“. Макар и в длъжностната характеристика за длъжността „главен експерт“ да е посочено, че служителят подпомага осигуряването на техническата, комуникационната и административната дейност на дирекцията, то това задължение не е основно – изпълнява се при необходимост, а не ежедневно, а и е формулирано по бланкетен начин, което разкрива, че работодателят не отдава решаващо значение на тази дейност.

В длъжностната характеристика за длъжността „главен експерт“ са посочени задължения, чието изпълнение е постоянно, и които не са характерни за длъжността „главен специалист“ – подготовка на проекти на официална кореспонденция с други ведомства, институции и посолства /не може да се сподели изложеното от ищеца, че това задължение е равнозначно на задължението при необходимост да се изготвят проекти за поздравителни, благодарствени и съболезнователни телеграми, послания и официални покани;/ осъществяване на оперативни контакти с акредитираните в Република България дипломатически представителства на държавите, за които отговаря /дейност, която не може да се приравни на присъствие при необходимост на срещи на директора на дирекцията или ръководството на министерството за изготвяне на опорни точки, справочни материали и паметни бележки/.

Безпротиворечиво се налага извод, че длъжността „главен експерт“ има не техническа, а аналитична и оперативна насоченост. Целта и е свързана с осъществяване на държавната политика в съответната област, а не с техническото подпомагане на служителите на ответника. Този извод се подкрепя и от анализа на докладната записка от 31.10.2022 г. /л. 56/, с която се предлага и трансформацията на длъжността „главен специалист“ в „главен експерт“. От нея се установява, че целта на реорганизацията на човешките ресурси в отдела е да се обезпечат целите за „реактивиране и задълбочаване на отношенията с държавите от Африка“, „организиране на двустранни срещи и посещения, вкл. /.../ на най-високо равнище“, „задълбочаване и актуализиране на договорно-правната

база“, разрешаване на проблеми с имоти на държавата в африкански страни, експертно подпомагане за „разрешаването на сложни казуси, свързани с имоти“, иска се осигуряването на служители с юридическа и политическа експертиза в рамките на отдела. Нито дейностите, които реорганизацията цели да обезпечи, са свързани с деловодната и секретарската работа в съответното звено на МВнР, нито осигуряването на служители с юридическа и политическа експертиза е равнозначно на определяне на длъжност, чиято цел е техническо подпомагане осъществяването на задачите и спомагане за оперативната комуникация на дирекцията, за заемане по служебно правоотношение.

Освен това, съществени различия има и при изискванията за заемане на закритата длъжност "главен специалист", на която е била назначена ищцата, и на новооткритата длъжност "главен експерт". Докато за длъжността "главен специалист" се изисква само средно образование без определена професионална насоченост, то за новооткритата длъжност се изисква висше образование в сферата на политически науки, международни отношения, публична администрация. Съществена разлика е и изискването за достъп до класифицирана информация, съществуващо за длъжността „главен експерт“, което очевидно кореспондира с разликата в естеството на задачите, характерни за двете длъжности.

С оглед изложеното съдът счита, че уволнителното основание по чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ в случая не е било налице, тъй като длъжността, заемана досега по трудово правоотношение и за която е предвидено да бъде заета по служебно такова, не е запазила основните си, характеризиращи я трудови функции. Новооткритата длъжност е напълно различна от длъжността, заема от ищцата по трудово правоотношение, предвид представените длъжностни характеристики и другите писмени доказателства, събрани по делото и коментирани подробно по-горе.

За характера и същността на длъжността от значение е не нейното наименование, а правата и задълженията на работника или служителя, определящи съдържанието на трудовите му функции. При преценката за идентичност на трудовите задължения следва да се изхожда от естеството на работата, от свойствените задължения за длъжността – от това има ли съществена разлика в трудовите функции с оглед характера и естеството на възложената работа. Ако между тях има съвпадение, тогава и между старата и нова длъжност по щата няма да има същностна разлика. Останалите различия не са определящи, поради което в тези случаи няма да е налице съкращаване на щата.

Работодателят, като носител на правото едностранно да прекрати трудовото правоотношение на жалбоподателката, в съдебния процес при оспорване на неговата законност, следва да докаже, че законосъобразно е упражнил това свое субективно, преобразуващо право. Произтичащите от тази доказателствена тежест задължения не са изпълнени от ответника в настоящия процес

По изложените съображения и при несъответствие в съдържанието на двете длъжности, се налага изводът, че ответникът не е доказал по делото, че законосъобразно е упражнил правото си уволнение. С оглед на това предявеният иск за отмяна на уволнението като незаконно се явява основателен.

С оглед акцесорния характер на иска за възстановяване на ищцата на заеманата преди уволнението длъжност и доколкото страните по делото са били обвързани от трудов договор за неопределено време, искът се явява основателен.

По отношение на иска с правно основание по чл. 344, т. 3, вр. Чл. 225, ал. 1 КТ настоящият състав намира следното:

Видно от заповед № Т-423/19.02.2021 г. основната месечна работна заплата на ищцата е 1033,68 лв.

Не могат да се споделят доводите на ищцовата страна, че в трудовия договор не са отразени коректно допълнителните възнаграждения с постоянен характер, получавани от Н., тъй като не било посочено допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит.

Съгласно чл. 107а, ал. 14 КТ допълнителните възнаграждения на служителите, работещи по трудово правоотношение в държавната администрация, са:

1. допълнително възнаграждение за нощен труд;
2. допълнително възнаграждение за извънреден труд;
3. допълнително възнаграждение за работа през официалните празници;
4. допълнително възнаграждение за времето на разположение;
5. допълнително възнаграждение за постигнати резултати;
6. допълнително възнаграждение за изпълнение и/или управление на проекти или програми по чл. 107а, ал. 9 КТ.

С оглед на горното се налага извод, че ищцата не е имала право на допълнителните възнаграждения, сочени от процесуалния ѝ представител.

От заключението по ССЧЕ /л. 166-168/, което съдът кредитира като обективно, пълно и компетентно изготвено, се установява, че размерът на дължимото обезщетение възлиза на 6202,08 лв.

Действително, от представената в заключението справка се установява, че през м. юни – октомври 2022 г. ищцата ежесечно е получавала допълнително възнаграждение за СБКО в различен размер, както и двукратно допълнително възнаграждение за постигнати резултати. Тези допълнителни плащания обаче нямат постоянен характер, поради което не следва да се вземат предвид при определяне на размера на обезщетението.

Така, в практиката на ВКС константно се утвърждава, че допълнителното материално стимулиране СБКО няма характер на постоянно възнаграждение – предвидимо и сигурно, поради което не е част от базата, въз основа на която се определя размера на обезщетението по чл. 225 КТ / Решение № 50033 от 22.03.2023 г. на ВКС по гр. д. № 698/2022 г., IV г. о., ГК/.

От представения препис от трудова книжка и от регистрационната карта, издадена за ищцата от Агенция по заетостта се установява, че през периода, за който се претендира

обезщетение за оставане без работа, ищцата не е била в трудово или служебно правоотношение, поради което искът следва да се уважи за целия период, но за сумата от 6202,08 лв., като се отхвърли за разликата до претендирания размер от 18228,18 лв.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК жалбоподателката има право на част от сторените в производство разноски. Същата е ангажирала доказателства относно техния размер, като е представила договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че е уговорено и заплатено в брой възнаграждение от 1000 лв. на адвоката на ищцата.

Два от исковете са основателни, а третият – частично, поради което на ищцата следва да се присъди сумата от 779,22 лева.

На ответника съобразно отхвърлената част от иска с правно основание чл. 344, т. 3 КТ следва да се присъди на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 66,12 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК в полза на СРС следва да се присъди държавна такса в размер на 160 лв. за двата неоченьяеми иска, както и 248,08 лв. по оценяемия иск, както разноски за експертиза – 84,70 лева.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уволнението на М. К. Н., ЕГН *****, от длъжност „главен специалист“, Отдел „Африка“, Дирекция „Близък Изток и Африка“, в Министерство на външните работи, извършено на основание чл. 325, ал. 1, т. 12 КТ със заповед № Т-1447/03.11.2022 г. на министъра на външните работи, връчена на 03.11.2022 г., като незаконно, на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА М. К. Н., ЕГН *****, на заеманата преди уволнението длъжност „главен специалист“, Отдел „Африка“, Дирекция „Близък Изток и Африка“, в Министерство на външните работи, на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на М. К. Н., ЕГН *****, сумата от 6202,08 лв. на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 КТ, представляваща обезщетение за оставане без работа вследствие на уволнението за периода от 03.11.2022 г. до 03.05.2023 г., ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба в съда – 05.12.2022 г. до

окончателното изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 6202,08 лв. до претендирания размер 18228,18 лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на М. К. Н., ЕГН *****, сумата от 779,22 лв., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, представляваща заплатено възнаграждение за един адвокат за осъществяване на процесуално представителство в производството пред СРС по гр. д. № 66499/2022 г.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, да заплати по сметка на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД сумата от 408,08 лв., представляваща държавна такса по гр. д. № 66499/2022 г. за уважените иски, както и сумата от 84,70 лв. – възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА М. К. Н., ЕГН *****, да заплати на Министерство на външните работи сумата от 66,12 лв., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, представляваща възнаграждение за юрисконсулт за осъществяване на процесуално представителство в производството пред СРС по гр. д. № 66499/2022 г.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____